Μνήμη ανώνυμου ομολογητού

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/1046/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 16/4/2011 4:49:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 10/11/2026 21:29:22

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 31 Οκτωβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 16/4/2011 4:49:00 μμ

Βιογραφία

Καν αγνοώμέν σοι τίς η κλήσις μάκαρ,
Πάντως συ ζώντων εί βίβλω γεγραμμένος.

Ο Άγιος αυτός έζησε στα χρόνια του Ιουλιανού του Παραβάτη (361 μ.Χ.) και ήταν γιος Ιερέα των ειδώλων. Στην πίστη του Χριστού τον έφερε κάποια ευσεβής χριστιανή Διακόνισσα, που ήταν φίλη της μητέρας του.

Ο νέος αυτός στην αρχή, όταν το έμαθε ο πατέρας του, υπέστη απ' αυτόν σκληρά βασανιστήρια. Δια θαύματος όμως σώθηκε και όταν πέθανε ο Ιουλιανός ο Παραβάτης, κατόρθωσε να φέρει στη Χριστιανική πίστη και τον γέροντα πατέρα του, καθώς και πολλούς ειδωλολάτρες νέους. Αφού στη συνέχεια έζησε ανώτερη πνευματική ζωή, απεβίωσε ειρηνικά.

Το περιστατικό είναι παρμένο από την Εκκλησιαστική Ιστορία του Θεοδώρητου.

Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης γράφει για το περιστατικό αυτό:

«Κατά τους χρόνους Ιουλιανού του παραβάτου εν έτει τξα΄ [361], ήτον ο Άγιος ούτος, υιός γενόμενος ενός ιερέως των ειδώλων, και εν δυσσεβεία ανατραφείς. Όταν δε ήτον νέος κατά την ηλικίαν, τότε μετετέθη εις την ευσέβειαν με τοιούτον τρόπον. Μία γυνή ονομαστή κατά την ευσέβειαν, και Διάκονος κατά το αξίωμα, ήτον φίλη με την μητέρα του Αγίου τούτου. Αύτη δε η τούτου μήτηρ, όσαις φοραίς επήγαινε με τον μικρόν όντα υιόν της εις την ευσεβή εκείνην γυναίκα, εχαιρετούσεν εκείνη, τόσον την μητέρα, όσον και τον υιόν, και επαρακίνει αυτόν εις την ευσέβειαν και την του Χριστού πίστιν. Αφ’ ου δε η μήτηρ του απέθανεν, επήγαινεν ο νέος εις την ευσεβή Διάκονον, και απελάμβανεν από εκείνην την συνήθη διδασκαλίαν. Επειδή δε εδέχθη εις την ψυχήν του τας συμβουλάς της, ερώτησεν αυτήν, με ποίον τρόπον εδύνετο να φύγη την πλάνην του πατρός του, Έλληνος όντος, και να απολαύση την παρ’ αυτής κηρυττομένην ευσέβειαν. Η δε Διάκονος είπεν εις αυτόν. Πρέπει τέκνον μου, να αποστραφής τον πατέρα σου, και να προτιμήσης τον Θεόν τον δημιουργόν εκείνου και εδικόν σου. Και να υπάγης εις μίαν πόλιν, εις την οποίαν ευρισκόμενος, δύνασαι να γλυτώσης από τας χείρας του δυσσεβούς βασιλέως. Υπέσχετο δε η θεοφιλής εκείνη, ότι αυτή η ιδία να λάβη πρόνοιαν διά τούτο.

Ο δε νέος είπε. Θέλω έλθω εις εσένα, και θέλω παραδώσω εις τας χείρας σου την ψυχήν μου. Αφ' ου δε επέρασαν ολίγαι ημέραι, ο μεν Ιουλιανός ανέβη εις την εν Αντιοχεία Δάφνην (τζεφτιλίκιον δε ήτον η Δάφνη της Αντιοχείας) διά να κάμη εορτήν εις τους δαίμονας και κοινήν τράπεζαν. Ανέβη δε και ο του νέου τούτου πατήρ, με το να ήτον ιερεύς, και εσυνείθιζε να ακολουθή με τον βασιλέα. Μαζί δε με τον πατέρα του ήτον και ο νέος ούτος, ομοίως και άλλος ένας αδελφός του. Επειδή και αυτοί ήτον νεωκόροι, ήγουν προσμονάριοι του ναού των ειδώλων, και ερράντιζαν τα φαγητά του βασιλέως. Επτά δε ημέρας εσυνείθιζον να πανηγυρίζουν εις την Δάφνην. Κατά την πρώτην λοιπόν ημέραν, αφ' ου παρεστάθη ο νέος ούτος εις την τράπεζαν του βασιλέως, και ερράντισε τα μιαρά φαγητά, και εγέμωσεν αυτά από την ακαθαρσίαν των δαιμόνων. Τότε αναχωρήσας δρομαίος από την Δάφνην, πηγαίνει εις την Αντιόχειαν, και ευρίσκει την θαυμασίαν εκείνην Διάκονον. Και ιδού, λέγει, ήλθον εις εσένα, χωρίς να φανώ ψεύστης εις την υπόσχεσίν μου. Όθεν εσύ επιμελήσου τώρα διά την σωτηρίαν και της ψυχής μου και της ζωής μου, και τελείωσον την υπόσχεσίν σου. Παρευθύς λοιπόν εσηκώθη η θεοφιλής εκείνη, και πέρνουσα μαζί της τον νέον, επήγεν αυτόν προς τον άνθρωπον του Θεού Μελέτιον τον Αντιοχείας. Ο δε Άγιος Μελέτιος ιδών αυτόν, του είπε να καθίση κατά το παρόν επάνω εις τον εκεί ευρισκόμενον οίκον. Ο δε πατήρ του, επεριτριγύριζεν εις την Δάφνην ζητών τον υιόν του. Πηγαίνωντας δε και εις την Αντιόχειαν, εγύριζεν εις τους δρόμους και εις τα στενά σωκάκια, στρέφωντας εις κάθε μέρος τους οφθαλμούς του, μήπως ιδή τον ποθούμενον υιόν εις κανένα μέρος. Επειδή επήγεν εις τον τόπον εκείνον, όπου εκατοίκει ο θείος Μελέτιος, στρέφωντας επάνω τα ομμάτιά του, βλέπει τον υιόν του, οπού έσκυπτεν από τα κάγκελλα. Όθεν τρέξας, ετράβιξεν αυτόν από εκεί και τον εκατέβασε. Και αφ' ου τον επήγεν εις το οσπήτιόν του, πρώτον μεν έδειρεν αυτόν πολλά. Έπειτα πυρώσας σουβλία, έβαλεν αυτά εις τας χείρας και πόδας και πλάτας του υιού του. Ύστερον δε κλείσας αυτόν μέσα εις τον κοιτώνα, και κλειδωνίας έξωθεν βαλών, ανέβη πάλιν εις την Δάφνην.

Λέγει δε ο μακάριος Θεοδώρητος, ότι αυτά ήκουσεν οπού τα εδιηγείτο ο ίδιος πατήρ του νέου, ο μετά ταύτα πιστεύσας, όστις ήτον γέρωντας, όταν τα έλεγεν, επρόσθεσε δε, λέγει, ο γέρων και ταύτα ακόμη. Ότι ο νέος ούτος υιός του, έγινεν ένθους, και γεμώσας από θείαν χάριν, εσύντριψε μεν όλα τα είδωλα του πατρός του, τα εν τω οίκω ευρισκόμενα. Επεριγέλα δε και την των ειδώλων ασθένειαν. Ύστερον δε στοχασθείς αυτό οπού έκαμεν, ήτοι την συντριβήν των ειδώλων, εφοβήθη τον ερχομόν του πατρός του. Όθεν παρεκάλεσε τον Δεσπότην Χριστόν να νεύση, διά να τζακισθούν μεν αι κλειδωνίαι, να ανοιχθούν δε αι πόρται. Επειδή, έλεγεν, ότι διά εσένα Κύριε, ταύτα έπαθα και εποίησα. Όθεν ευθύς οπού τούτο είπεν, έπεσαν αι κλειδωνίαι, άνοιξαν δε αι πόρται. Και ευθύς έδραμεν εις την θεοφιλή διδάσκαλόν του, εκείνη δε ενδύσασα αυτόν γυναικεία φορέματα, εκράτησεν αυτόν εις τον οίκον της. Έπειτα επρόσφερεν αυτόν πάλιν εις τον θείον Μελέτιον. Ο δε Άγιος Μελέτιος, απέστειλεν αυτόν διά νυκτός εις την Παλαιστίνην προς τον Επίσκοπον των Ιεροσολύμων. Ήτον δε τότε Ιεροσολύμων ο θείος Κύριλλος. Αφ' ου δε απέθανεν ο Ιουλιανός, ωδήγησεν ο νέος ούτος εις την ευσέβειαν και τον πατέρα του. Καθώς ο ίδιος ούτος πατήρ του, γέρων ήδη ώντας, τούτο εδιηγήθη εις ημάς, περιφέρων ακόμη εις το σώμα του και τα στίγματα και σημάδια των πληγών, οπού έλαβε διά την του Χριστού πίστιν. Ο νέος λοιπόν ούτος πολλούς και άλλους Έλληνας οδηγήσας εις την της ευσεβείας επίγνωσιν με τα λόγιά του και με την ενάρετον πολιτείαν του, απήλθεν εις τας αιωνίους μονάς».

Παραπομπές

1. ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ - ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ INTERNET
2. Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού